

over det bedste tilbud? Hvis vi nu forudsætter, at det får de i dag, får de det så også fremover?

Derfor blev der så etableret en overgangsordning, der i 3 år til dels udligner virkningerne af reformen gennem et tilskud på 75.000 kr., og så også en refusionsordning til kommunerne. Så bliver udviklingen bl.a. fulgt gennem etablering af regionale udviklingsråd, hvor brugerne også bliver repræsenteret. De oplysninger, der bliver samlet sammen, kommer til Socialministeriet, og så får vi dem her i Folketinget, så vi kan følge den udvikling, der er.

Til sidst synes jeg næsten det væsentligste er, at der står i den skriftlige fremsættelse, at regeringen vil foretage justeringer af loven, hvis der viser sig uhensigtsmæssige konsekvenser af omlægningen. Det gentog Socialdemokratiets ordfører, og det sætter jeg foreløbig min lid til.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, fru Jette Gottlieb, er forhindret i at være til stede, skal jeg komme med nogle bemærkninger til det her forslag. Det virker som noget værre rod. Der er vist ingen, der kan overskue, hvad det her vil føre ud i.

Man kan konstatere, at det vil i hvert fald med sikkerhed medføre en øget udgift for det offentlige. Det kunne man jo så på venstrefløjen måske tage som udtryk for, at så var der også noget, der ville blive bedre. Men vi er altså ikke sådan indrettet på venstrefløjen, at vi jubler, bare fordi skatteydernes penge bliver hældt ud ad vinduet, og det risikerer vi i høj grad ved det her forslag.

Nu er det ganske vist disse satspuljepartier, og de har jo sådan en særlig pengekasse, som de har taget ud af den almindelige demokratiske proces, og som de så sidder og deler ud af. Det er sådan en særlig ordning, de har for sig selv. De har altså fundet ud af, at nu kan man bruge det offentliges midler på det her. De har åbenbart vanskeligt ved at finde ud af, hvad de skal gøre med de penge.

Så får vi et system, hvor vi i år 2004 får en kommune, som måske ikke har prioriteret det sociale område, og de får så under alle omstændigheder disse penge over den totale udligning, og så kan de bare putte dem i kassen, og børn og unge behøver ikke længere at få den behandling, som de har fået hidtil.

Det kan godt være, at man formår at bruge nogle flere penge, men om det kommer børn og unge til gavn, er meget tvivlsomt. Der vil snarest være tale om, at der sker en omfordeling, sådan at Søllerød Kommune, som måske ikke lige-

frem har de allerstørste problemer, får flere penge, og Nakskov Kommune, som jo ikke ligefrem er et velhaverområde, får færre penge. Det kan man nok opnå ved det her, og så kan man opnå en gevaldig kassetænkning, og så kan man opnå, at de kommuner, som ikke vil sikre et ordentligt serviceniveau, stikker pengene i kommunekassen og bruger dem til skattnedsættelser.

Det er altså, så vidt jeg kan overskue det, konsekvensen af det her forslag. Det er selvfølgelig meget vanskeligt at forudsige med sikkerhed, fordi forslaget er så uigennemtrængeligt, at der ikke er nogen i dag, der med meget stor sikkerhed kan forudse, hvad der vil ske i 2004. Men sandsynligheden for, at der vil ske noget godt for de mennesker, som virkelig har problemer, de børn og unge i vores samfund, som virkelig har problemer, er desværre meget ringe ved det her forslag.

Der skal laves overordentlig meget om i selve grundstrukturen i det her, hvis Enhedslisten overhovedet skulle i nærheden af det. Det kan jeg næsten ikke forestille mig, sådan som det er skruet sammen, og vores bedste råd til regeringen på nuværende tidspunkt vil såmænd være at trække forslaget tilbage. Jeg tror næsten, det er den eneste måde, det kan repareres på. Så det vil være vores opfordring, men hvis ikke det sker, vil vi selvfølgelig stille en hel masse spørgsmål til sagen i udvalget.

Tove Videbæk (KRF):

I L 162 foreslås en ny finansieringsstruktur eller grundtakstmodellen. Det hævdes, at dette forslag om grundtakstmodellen alene ændrer den måde, som udgifterne affholdes på, og at borgernes ret til ydelser efter serviceloven ikke ændres.

Forslaget om en uvildig konsulentfunktion på handicapområdet kvalitetsstandarder, handleplaner osv. ser vi i Kristeligt Folkeparti naturligvis meget positivt på.

Ministeren siger afslutningsvis i sin fremsættelsestale, at hvis der skulle opstå vanskeligheder, der skyldes det ny finansieringssystem, så vil disse hurtigt blive afdækket, så de kan blive rettet, og det er jo meget positivt. Så langt, så godt.

Men hvis man skulle gøre sig nogle socialpolitiske overvejelser, kan man dog godt have sine bekymringer for, om modellen kan gå hen og gøre det svært at løse problemerne på børneområdet, fordi en kommune måske vil opleve, at et